

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2193/2003 z dnia 8 grudnia 2003 r. ustanawiającego dodatkowe cła przywózowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 328, s. 3) — Objęcie dodatkowymi należnościami celnymi produktów, które zostały wywiezione ze Stanów Zjednoczonych Ameryki do Wspólnoty po wejściu w życie wskazanego rozporządzenia, jednak w odniesieniu do których można wykazać, że w dniu pierwszego zastosowania tych ceł znajdowały się już w drodze do Wspólnoty bez możliwości zmiany miejsca przeznaczenia.

Sentencja

Artykuł 4 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2193/2003 z dnia 8 grudnia 2003 r. ustanawiającego dodatkowe cła przywózowe na niektóre produkty pochodzące ze Stanów Zjednoczonych Ameryki należy interpretować zgodnie z jego brzmieniem w ten sposób, że nie podlegają dodatkowym należnościom celnym produkty, w odniesieniu, do których można wykazać, że znajdują się w drodze do Wspólnoty Europejskiej w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia oraz w odniesieniu, do których nie można zmienić miejsca przeznaczenia.

(¹) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 2 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Karlsruhe — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko Rafetowi Kqiku

(Sprawa C-139/08) (¹)

(Wizy, azyl, imigracja — Obywatel państwa trzeciego posiadający zezwolenie na pobyt w Szwajcarii — Wjazd i pobyt na terytorium państwa członkowskiego w celach innych niż przejazd tranzytem — Brak wizy)

(2009/C 141/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Karlsruhe

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Rafet Kqiku

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Karlsruhe (Niemcy) — Wykładnia art. 1 i 2 decyzji nr 896/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. wprowadzającej uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein

do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium (Dz.U. L 167, s. 8) — Możliwość wjazdu przez obywatela wcześniejszego Związku Serbii i Czarnogóry, zamieszkałego w Szwajcarii i posiadającego szwajcarskie zezwolenie na pobyt stały kategorii C, na terytorium Republiki Federalnej Niemiec w celach innych niż tranzyt i pobytu na tym terytorium przez okres dziesięciu dni bez wizy

Sentencja

Decyzję nr 896/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. wprowadzającą uproszczony system kontroli osób na granicach zewnętrznych oparty na jednostronnym uznawaniu przez państwa członkowskie niektórych zezwoleń na pobyt wydawanych przez Szwajcarię i Liechtenstein do celów przejazdu tranzytem przez ich terytorium należy interpretować w ten sposób, że wymienione w załączniku do tej decyzji zezwolenia na pobyt wydawane przez Konfederację Szwajcarską i Księstwo Liechtensteinu obywatelom państw trzecich podlegającym obowiązkowi wizowemu są uznawane za równorzędne wyłącznie z wizą tranzytową. Aby wjechać na terytorium państw członkowskich w celach przejazdu tranzytem, wystarczy, dla spełnienia wymogów wymienionych w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniającego państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, by osoba, której dotyczy wymieniona decyzja, posiadała zezwolenie na pobyt wydane przez Konfederację Szwajcarską lub Księstwo Liechtensteinu i wymienione w załączniku do tej decyzji.

(¹) Dz.U. C 183 z 19.7.2008

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 23 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België — Belgia) — Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited przeciwko Omnipol Ltd

(Sprawa C-167/08) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 43 ust. 1 — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń sądowych — Pojęcie „strona”)

(2009/C 141/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Draka NK Cables Ltd, AB Sandvik international, VO Sembodja BV, Parc Healthcare International Limited

Strona pozwana: Omnipol Ltd